

Sygn. akt: III RC 63/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Złotoryi III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Tomasz Popiel

Protokolant : Anna Kutko

po rozpoznaniu w dniu 24 lipca 2015 roku w Złotoryi na rozprawie sprawy

z powództwa S. W.

przeciwko I. W.

o obniżenie alimentów

I. obniża alimenty od powoda S. W. orzeczone wyrokiem Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 12 marca 2013 roku w sprawie (...) na rzecz pozwanej I. W. z kwoty po 1.000 złotych miesięcznie do kwoty po 700 (siedemset) złotych miesięcznie, płatne z góry do 15 – go dnia każdego kolejnego miesiąca, do rąk pozwanej, z odsetkami ustawowymi w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 1 maja 2015 roku,

II. dalej idące powództwo oddala,

III. zasądza od powoda na rzecz powódki kwotę 1.740 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

W dniu 19 marca 2015 roku powód S. W. wniósł pozew o obniżenie alimentów z kwoty 1 000 złotych miesięcznie, zasądzonych od powoda na rzecz pozwanej I. W. wyrokiem Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 12 marca 2013 roku w sprawie o sygn. akt (...), do kwoty po 100 złotych miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż na mocy wyżej powołanego orzeczenia Sądu Okręgowego w Zielonej Górze został on zobowiązany do łożenia na rzecz pozwanej alimentów po 1 000 złotych miesięcznie oraz na rzecz małoletniej córki stron w kwocie po 700 złotych miesięcznie. S. W. podał, że podstawą powyższego rozstrzygnięcia była okoliczność, iż w trakcie trwania małżeństwa powód przekazywał pozwanej kwotę 1 000 złotych miesięcznie, a nadto pozwana utrzymywała się z wynagrodzenia za pracę w kwocie 850 złotych. Z uwagi na to, aby sytuacja pozwanej po rozwodzie nie uległa zmianie Sąd Okręgowy w Zielonej Górze zasądził od powoda na rzecz I. W. alimenty w kwocie 1 000 zł miesięcznie.

Powód podkreślił, iż od czasu orzeczenia rozwodu sytuacja pozwanej uległa zmianie. Pozwana nie mieszka już w Ż., gdzie z tytułu kosztów utrzymania mieszkania ponosiła kwotę 1 000 złotych. Obecnie zamieszkuje z matką w (...) i w związku z tym nie ponosi samodzielnie wszystkich kosztów utrzymania.

Jednocześnie powód wskazał, iż od chwili wydania wyżej powołanego wyroku również jego sytuacja życiowa się zmieniła. Został u niego bowiem zdiagnozowany guz lewego jądra. Powód pozostaje pod stałą kontrolą lekarzy w poradni urologicznej. Powód nie może wykonywać żadnego wysiłku fizycznego oraz innych czynności nadwyrężających organizm. W związku z powyższym powód zmuszony był wypowiedzieć stosunek służbowy

zawodowej służby wojskowej, gdzie wymagana jest od niego pełna sprawność fizyczna. Okres wypowiedzenia upływał z dniem 30 kwietnia 2015 roku. Od dnia 1 maja 2015 roku powód przeszedł na emeryturę.

Pozwana ma wyższe wykształcenie oraz posiada doświadczenie w branży związanej z bankowością, a zatem w ocenie powoda ma ona możliwości uzyskiwania wyższych zarobków, a przynajmniej czynienia starań zmierzających do osiągnięcia wyższego wynagrodzenia.

W odpowiedzi na pozew pozwana I. W. podniosła, iż powód nie udokumentował ponoszonych przez siebie kosztów leczenia, a jego rzekome problemy zdrowotne służą jedynie potrzebom niniejszego postępowania. Zawarta przez niego w uzasadnieniu pozwu argumentacja ma przekonać Sąd o niemożności podjęcia pracy przez powoda, a tym samym o ograniczeniu możliwości zarobkowych. Pozwana podkreśliła, że powód rozwiązując umowę o pracę nie powoływał się na stan zdrowia, a jeszcze w trakcie trwania małżeństwa deklarował, że odejdzie na emeryturę jak tylko uzyska do tego uprawnienia i podejmie wtedy dodatkowo inną pracę.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 12 marca 2013 roku, w sprawie o sygn. akt. (...), rozwiązano przez rozwód małżeństwo powoda S. W. z pozwaną I. W., zawarte w dniu 1 czerwca 2002 roku, z winy powoda i zobowiązano go do łożenia na rzecz pozwanej alimentów w wysokości 1 000 złotych miesięcznie.

Powód S. W. w chwili orzekania o rozwodzie miał 34 lata. Posiadał wykształcenie średnie. Był żołnierzem zawodowym. Jego miesięczne wynagrodzenie wynosiło 3 200 złotych.

I. W. miała w tym czasie 32 lata. Posiadała wykształcenie wyższe. Utrzymywała się z wynagrodzenia w kwocie 850 złotych, otrzymywanego z tytułu pracy w Agencji (...) w Ż. oraz pieniędzy otrzymywanych od powoda w kwocie około 1 000 złotych miesięcznie.

Ze związku małżeńskiego strony posiadały małoletnią córkę A. W.. Strony nie zamieszkiwały wspólnie, gdyż w lutym 2012 roku powód wyprowadził się od pozwanej.

Dowód: akta Sądu Okręgowego w Zielonej Górze (...)

Obecnie powód S. W. ma 36 lat. Od 1 maja 2015 roku przebywa na emeryturze, która została ustalona na kwotę 1 931 złotych netto. Wypłata emerytury należnej powodowi została jednak zawieszona na okres roku tj. do końca kwietnia 2016 roku. W zamian za to na podstawie decyzji dyrektora Wojskowego Biura Emerytalnego we W. nr (...) z dnia 25 maja 2015 roku, otrzymuje on świadczenie w wysokości 2 979 złotych netto miesięcznie. Bezpośrednio przed odejściem na emeryturę pozwany otrzymywał tytułem wynagrodzenia kwotę 3 300 złotych netto, jednak z uwagi na atmosferę panującą w pracy oraz zdiagnozowaną u niego we wrześniu 2014 roku chorobę – guza lewego jądra, która w znacznym stopniu utrudniała mu wykonywanie pracy, podjął on decyzję o wypowiedzeniu stosunku służbowego. W przyszłości planuje podjąć dodatkowe zatrudnienie.

Obecnie powód mieszka z konkubiną i jej 11 miesięcznym dzieckiem. Konkubina powoda nie pracuje, przebywa na zasiłku macierzyńskim. Powód wraz z partnerką mieszkają w mieszkaniu stanowiącym jego własność. Mieszkanie to powód kupił w roku 2014 i wyremontował je za kwotę około 8 000 – 9 000 złotych. Obecnie zamierza je sprzedać za kwotę 170 000 złotych, aby spłacić posiadane zadłużenie. Oprócz mieszkania powód jest również właścicielem samochodu osobowego marki F. (...), którego wartość wynosi około 9 000 – 10 000 złotych. Powód spłaca trzy kredyty. Pierwszy z nich zaciągnął jeszcze w trakcie trwania małżeństwa na wyjazd nad morze, dwa pozostałe zostały zaciągnięte na remont mieszkania i zakup aparatu fotograficznego dla córki. Łączna rata kredytów wynosi miesięcznie 670 złotych. Powód reguluje także co miesiąc rachunek za telefon swój i córki w kwocie około 100 złotych. Ponadto miesięcznie płaci tytułem czynszu kwotę 110 złotych oraz około 200 – 250 złotych za media. Konkubina powoda nie partycypuje w kosztach utrzymania mieszkania. S. W. zobowiązany jest również do uiszczania alimentów na rzecz córki w kwocie

700 złotych miesięcznie oraz na rzecz pozwanej w kwocie 1 000 złotych miesięcznie. S. W. nie posiada zaświadczenia o niezdolności do pracy, ani zaświadczenia o stopniu niepełnosprawności.

Dowód:

- zeznania powoda, k. 152
- zaświadczenie Banku (...) w Ż. wraz z potwierdzeniem przelewu, k. 9-13
- dowody wpłat i faktur przedłożone przez powoda, k. 14-17, k. 26-62,
- wypowiedzenie stosunku służbowego, k. 20
- rozkaz personalny, k. 21
- zaświadczenia lekarskie przedłożone przez powoda, k. 22-25
- decyzje o przyznaniu emerytury wojskowej, k. 144-145, k. 147
- umowa pośrednictwa sprzedaży mieszkania wraz z ogłoszeniem, k. 149-150

Pozwana I. W. ma obecnie 34 lata. Po rozwodzie nie zawarła ona kolejnego związku małżeńskiego. Pozwana pracuje na stanowisku asystenta do spraw księgowych, gdzie zarabia kwotę 1 350 złotych. Do pracy dojeżdża samochodem i w związku z tym wydaje około 400 złotych miesięcznie na paliwo. Pozwana ma możliwość dojeżdżania do pracy autobusem. Miesięczny koszt biletu to kwota około 200 złotych. Wyżej wskazane wynagrodzenie oraz alimenty w kwocie 1 000 złotych otrzymywane od powoda stanowią jedyne źródło utrzymania pozwanej. I. W. wraz z małoletnią córką zamieszkuje u swojej matki. Opłaca rachunki, do których kwotę 200 złotych dokłada jej matka. Łączne koszty utrzymania domu to około 700 złotych miesięcznie. Pozwana spłaca trzy kredyty, które zaciągnęła na zakup telewizora, mikrofalówki, żelazka, łóżka i mebli. Miesięczna rata kredytów wynosi łącznie około 800 złotych. Planowany termin ich spłaty to 2016 rok. Ponadto, pozwana miesięcznie na swoje utrzymanie wydaje 600 złotych na zakup wyżywienia, 200 złotych na zakup odzieży oraz 100 złotych na zakup środków czystości. Za wyjątkiem samochodu osobowego marki O. (...) o wartości około 4 000 – 5 000 złotych pozwana nie posiada innego majątku. Pozwana jest osobą zdrową, nie posiada zaświadczenia o niepełnosprawności.

Małoletnia córka stron ma w chwili obecnej 13 lat. Choruje na alergię i atopowe zapalenie skóry. Pozwana jeździ z małoletnią na wizyty do lekarza do W..

Dowód:

- zeznania pozwanej, k. 152-153
- zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach pozwanej, k. 86
- potwierdzenia przelewów przedłożone przez pozwaną, k. 88-92, k. 110-112
- faktury przedłożone przez pozwaną, k. 87, k. 95, k. 135-139
- umowy przedłożone przez pozwaną, k. 93-94, k. 96-109

Sąd zważył co następuje:

Powództwo częściowo zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 60 § 2 kro jeżeli jeden z małżonków został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia, a rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, sąd na żądanie małżonka niewinnego

może orzec, że małżonek wyłącznie winny obowiązany jest przyczynić się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, chociażby ten nie znajdował się w niedostatku.

Celem, jakiemu ma służyć uprzywilejowane roszczenie alimentacyjne małżonka niewinnego przewidziane art. 60 § 2 kro w stosunku do rozwiedzionego współmałżonka uznanego za wyłącznie winnego rozkładu pożycia jest zapobieżenie sytuacji, w której rozwód miałby spowodować pogorszenie w istotny sposób sytuacji materialnej małżonka niewinnego w porównaniu do sytuacji, w której znajdowałby się w prawidłowo funkcjonującym małżeństwie.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Zielonej Górze wydanym w dniu 12 marca 2013 roku w sprawie I 2C 201/12 zasądzono od powoda S. W. na rzecz pozwanej I. W. tytułem alimentów kwotę 1 000 złotych miesięcznie.

Zgodnie z art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego.

Od daty wydania przedmiotowego wyroku zmieniła się sytuacja majątkowa stron. Powód S. W. zakończył bowiem świadczenie stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej i przeszedł na emeryturę. Wysokość emerytury została ustalona na kwotę 1 931 złotych. Zważyć jednak należy, iż na podstawie decyzji Dyrektora Wojskowego Biura Emerytalnego we W. nr (...) z dnia 25 maja 2015 roku, powód będzie do kwietnia 2016 roku otrzymywał świadczenie w wysokości około 3 000 złotych, a zatem świadczenie jedynie o 300 złotych niższe niż wynagrodzenie otrzymywane uprzednio tytułem pełnienia służby wojskowej.

Pozwana I. W. zmieniła natomiast pracę i obecnie zarabia kwotę 1 350 złotych miesięcznie, a zatem o 500 złotych więcej niż otrzymywała w chwili orzekania o alimentach przez Sąd Okręgowy w Zielonej Górze. Zważyć należy jednak, że w związku z podjęciem obecnego zatrudnienia dodatkowo ponosi ona koszty w kwocie 400 złotych tytułem dojazdu do pracy samochodem prywatnym. Jak wynika z zeznań pozwanej ma ona także możliwość dojazdu do miejsca zatrudnienia autobusem, co pozwoliłoby jej obniżyć koszty dojazdu do kwoty około 200 złotych miesięcznie.

Sąd uznał zatem, że zmiana sytuacji majątkowej stron poprzez obniżenie wysokości świadczenia otrzymywanego przez powoda, jak również poprzez podjęcie przez pozwaną pracy w której otrzymuje wynagrodzenie o 500 złotych wyższe niż w chwili uprzedniego orzekania o alimentach prowadzi do sytuacji, w której to zmniejszyły się możliwości finansowe powoda w partycypowaniu w kosztach utrzymania pozwanej, a jednocześnie sama pozwana ze względu na wzrost otrzymywanego wynagrodzenia może ponosić przedmiotowe koszty w wyższym zakresie.

Dlatego też Sąd orzekł, że obniżenie alimentów otrzymywanych przez pozwaną o kwotę 300 złotych miesięcznie nie wpłynie na zmianę jej sytuacji majątkowej. Kwota 500 złotych, którą obecnie dodatkowo zarabia pozwana, pozwala bowiem nie tylko na pokrycie różnicy pomiędzy alimentami otrzymywanymi na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze a obniżonymi na mocy wyroku wydanego w niniejszej sprawie, ale również dodatkowych kosztów, które pozwana jest zmuszona ponosić w związku z dojazdem do pracy. Zaznaczyć przy tym należy, iż z uwagi na fakt, że pozwana ma możliwość dojazdu do pracy komunikacją publiczną, to właśnie kwotę biletu miesięcznego, która jest znacznie niższa niż kwota, którą pozwana wydaje tytułem dojazdu do pracy samochodem prywatnym, Sąd uznał za racjonalny i celowy wydatek ponoszony tytułem kosztów podróży do miejsca zatrudnienia.

Jednocześnie Sąd zważył, iż nie ma podstaw, aby w całości uwzględnić żądanie powoda i obniżyć płacone przez niego alimenty na rzecz strony pozwanej z kwoty 1 000 złotych do kwoty 100 złotych, a zatem o 900 złotych, skoro po przejściu na emeryturę otrzymywane przez niego świadczenie zmniejszyło się jedynie o kwotę 300 złotych, o którą to właśnie kwotę Sąd obniżył płacone przez niego alimenty od dnia 1 maja 2015 r.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że obniżenie alimentów zasądzonych od powoda na rzecz pozwanej wyrokiem Sądu Okręgowego w Zielonej Górze wydanego w dniu 12 marca 2013 roku z kwoty 1 000 złotych do kwoty 700 złotych nie spowoduje pogorszenia sytuacji finansowej pozwanej, a jednocześnie prowadzi do obniżenia obowiązku alimentacyjnego powoda stosownie do tego, jak zmniejszyły się jego możliwości finansowe.

O kosztach postępowania Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 100 kpc stosownie do wysokości, w jakiej zostały one poniesione przez każdą ze stron i stopnia uwzględnienia powództwa.